

PAAVALIN NUHDESAARNA 1.Kor.6

Paavali ei ole säästellyt sanojaan eikä kaunistele puhettaan ojentaessaan Korinttilaisia kirjeensä tässä 6. luvussakaan. Tuskinpa hän säästelisi sanojaan kirjeessään tämän päivän Suomenkaan seurakunnille. Nyt hänen huomionsa on kiinnittynyt seurakuntalaisten keskinäisiin riita-asioihin. Ollessaan pakanoita korinttilaiset olivat vieneet riita-asiansa ratkottaviksi roomalaisten tuomioistuimiin, jotka yleensä toimivat oikeudenmukaisesti. Paavali ihmettelee, miten he vielä kristityiksi tultuaan kehtaavat mennä ratkomaan asioitaan pakanoiden eteen. Nythän heidän pitäisi vaeltua uudessa elämässä ja rakkaudessa toinen toisensa kanssa. Jos heillä on keskenään selvitettäviä välejä, eikö heidän keskuudestaan löydy yhtään viisasta, joka pystyisi ratkomaan riitoja.

Paavali jopa muistuttaa heitä asiasta, josta oli varmaan opettanutkin, kun hän sanoo: "Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat maailman tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita? Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä (langenneita), emmekö sitten maallisia asioita? Tässä Paavali viittaa varmaan Jeesuksen **sanoihin: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa"**. Mt.19:28 Tästä pyhien hallintavallasta on puhunut myös Daniel 7:22 ja Juuda 14,15: "Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: `Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntyvät ovat häntä vastaan puhuneet". Ymmärrän, että tässä puhutaan tuhatvuotisen valtakunnan ajasta. Langenneiden enkeleiden eli pahojen henkien yli uskovilla on Jeesuksen nimessä valta jo nyt, niin kuin Jeesus sanoi: **"Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia"**, Mk.16:17.

Paavali pitää häpeällisenä jo sitä, että heidän keskuudessaan on riitoja. Heidänhän pitäisi Jeesuksen mukaan ennemmin antaa riistää itseltään tai luopua oikeudestaan. Sen sijaan he itse riistävät muilta tai jopa toisiltaan. Tämähän on aivan päinvastoin sitä Jeesuksen opettamaa periaatetta: "Jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada viittasikin" Mt.5:40. Korintin seurakunnassa oltiin kaukana siitä rakkaudesta, joka vallitsi alkuseurakunnassa Jerusalemissa: **"Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä"**, Apt 4:32. Seurakunta, jossa rakkaus vallitsee, on voimakas todistus Herrasta ulkopuolella oleville.

Millaista on meidän seurakunnissamme? Onko meillä milloinkaan riitoja? Entä eri seurakuntien kesken? Eikö media aivan erityisesti puutu kristittyjen väärinkäytöksiin ja riitoihin seurakunnissa? Vallitseeko meillä rakkaus ja toinen toistemme kunnioitus? Onko meillä enää kunnioituksen kulttuuria, kun niin paljon on kaikista arvoista luovuttu? Mitä me voimme tehdä parantaaksemme yleistä ilmapiiriä? Onko meidän aivan helppoa tyytyä siihen, kun meiltä riistetään jotakin, vaikka omaisuus tai maine? Onko meillä oikeutta milloinkaan astua vastustamaan median hyökkäyksiä tai epäoikeudenmukaisuutta vai vain alistua? Voimmeko ajaa yhteiskunnassamme oikeita arvoja? Voivatko seurakuntamme loistaa Kristuksen valoa ja rakkautta yhteiskuntaan?

Paavali käyttää saarnassaan kuusi kertaa sanontaa: ”Vai ettekö tiedä?” Se on retorinen kysymys, johon hän ei odota vastausta, sillä aivan ilmeistä on, että Paavalin mielestä heidän pitäisi jo tietää, mutta miksi se ei näy heidän kristillisessä elämässään? Eikö Kristus ole saanut kyllin sijaa heidän elämässään? Onko kysymys tottelemattomuudesta tai lankeamisesta takaisin syntielämään?

Sitten tulee Paavalin ankara kysymys: ”Ettekö tiedä, että vääryyden tekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkokat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä ahneet, eivät juomarit, pilkkaaajat eivätkä riistäjät.” Hirvittäviä syntejä, jos niitä harjoitetaan ja jatketaan! Mutta kaikkien syntien tähden Jeesus on kuollut ristillä. Kaikista on mahdollisuus kääntyä, tehdä parannus ja saada anteeksi. Näin oli tapahtunut Korintin seurakunnan kohdalla, niin kuin Paavali sanoo: ”Tällaisia jotkut teistä olivat ennen, mutta **nyt teidät on pesty puhtaiksi ja tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta.**” Mikä valtava asia: **Heidät ja meidät on pesty puhtaiksi Jeesuksen kalliilla verellä. Meidät on tehty pyhiksi, eli erotettu maailmasta elämään Jeesukselle ja vanhurskaiksi, Jumalalle kelpaaviksi Herran Jeesuksen nimessä ja Pyhä Henki on synnyttänyt meidät uusiksi luomuksiksi.** Kuinka siis enää harjoittaisimme syntiä, vaeltaisimme synnissä?!

Paavali siirtyy puhumaan ns. ehdonvallan asioista. Korintissa ihmisille oli tuttuja varmaan väitteet: ”Kaikki on minulle luvallista” tai ”ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten”. Paavaliakin oli Jeesuksen tavoin julistanut kaikki ruoat luvallisiksi. Mutta Paavali opetti myös, että tilanteissa, jotka voisivat koitua heikon veljen lankeamiseksi, oli viisautta pidättäytyä vapaudestaan. Tällainen tilanne voisi olla meillä esim. juhlassa, joissa tarjotaan shampanjaa. Otatko maljan vai pitäydytkö alkoholittomaan, kun tiedät, että joku alkoholiongelmastaan päässyt seuraa käyttäytymistäsi, joka saattaa koitua hänelle kiusaukseksi ja ratkeamiseksi entiseen ongelmaan. Vaikka sinulle joku asia olisi luvallista, ei kaikki ole hyödyksi, ei edes itsellesi.

Korintissa vaikuttivat myös Platonin ja Diogeneksen opetukset. Ihmiset uskoivat kyllä sielun kuolemattomuuteen, mutta ruumiillisilla asioilla ei ollut merkitystä. Koska ruumis oli katoavainen, ei esim. ihmisen seksuaalisuuteen liittyvät toiminnot olleet sen kummempia kuin syöminen, eli ihminen oli vapaa tyydyttämään kaikkia halujaan. Roomalaiset ja kreikkalaiset olivat tottuneet temppeliportojarjestelmäänsä eli tämä siveettömyys kuului jopa heidän epäjumalan-palvelukseensa. Mutta kristityiksi tultuaan tuo kaikki kuului vanhaan elämään, josta he olivat saaneet kasteen peson, ja joka oli pantava pois jokapäiväisessä parannuksessa.

Kristinuskon mukaan ruumiillakin on iäisyysarvo. Uskomme ruumiin yösousemukseen. ”Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa” j.14. ”ja miten mittaamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa. Se on sama väkevä voima, ²⁰jota hän osoitti herättäessään Kristuksen kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaassa”, Ef.1:19,20. Kun olemme uudestisyntyneet, meissä asuu Pyhä Henki, joka antaa voiman uuteen elämään. Paavali jopa sanoo: ”Joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan”.

Paavali käyttää tässä tekstissä puhuessaan ruumiista kreikan sanaa ”soma” (hebr. ”guf”), joka käsittää enemmän kuin pelkän fyysisen ruumiin, se tarkoittaa oikeastaan koko persoonallisuutta. On toinenkin sana niin kreikassa(sark) kuin hebreassakin(gevija) ruumiista, joka tarkoittaa

lahoavaa osaa meistä. Paavali puhuu varsinkin 1.Kor.15, miten kylväessämme siemenen maahan, siitä kasvaa uusi siemenen mukainen kasvi. Paavalin sanoin: **”kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis”**. Samoin meidän ”somamme” sisältää kuin kuolemattoman siemenen, josta Jumala voimallaan herättää ylösnousemusruumiin. Siksi ei ole yhdentekevää, miten käytämme ruumistamme. Kun se on Pyhän Hengen temppeli, antaisinko sen siveettömyyteen. Sitä paitsi irtosuhteet ja seksi aina tuhoavat ihmisen persoonallisuutta. ”Irtosuhteestakin” jää kuin side, joka vahingoittaa ja voi jopa sitoa pahan voimiin. Tällaisen siteen voi katkaista vain Jeesuksen nimessä.

Sen sijaan luvallinen seksi avioliitossa eheyttää, rikastuttaa ja lujittaa avioliittoa. Erityisesti nuorille, jotka usein saavat vääränlaista opetusta koulujen terveydenhuollon tunneilla, meidän tulisi antaa kodeissa ja seurakunnassa, erityisesti rippikoulussa ohjeita puhtaaseen elämään. Kansanlähetys onkin tehnyt tässä hyvää työtä kampanjoidessaan teemalla: ”Tosi rakkaus odottaa”, ja Sley painaessaan oppaan: ”Sanovat sitä rakkaudeksi”, jonka julkaisemisessa on ollut 22 Suomessa toimivaa kirkkokuntaa ja kristillistä järjestöä. Tämä vihkonen esittää hyvin myönteisen kristillisen ihmiskäsityksen, ja on tarkoitettu lämpimästi rohkaisevaksi tueksi aikamme nuorille. Tätä julkaisua vastaan mediassa on tyyppillisesti aktiivisesti hyökätty, tarkoituksena varmaan, ettemme uskaltaisi kristittyinä lainkaan ottaa kantaa. Näyttää siltä, että pieni seksuaaliradikaalien aktivistijoukko ajaa omaa agendaansa aggressiivisesti ja yrittää saada meidät pelon valtaan tai heti syytteeseen ”vihapuheesta” tai tyrmäämällä jopa ajatustenvaihdon, ettemme voisi ilmaista perinteisiä kristillisiä arvoja ja mielipiteitä.

Tärkein sanomamme nyt ja tässä maailmassa on: Meidät on kalliisti ostettu Jeesuksen verellä, emme ole itsemme omat, kuulumme Jeesukselle. Jeesusta meidän tulisi kirkastaa koko persoonallamme ja elämällemme. Tässä tekstissä ”soma” on toisinaan monikossa, toisinaan yksikössä kuten jakeessa 20. Tällöin voimme ajatella tässä puhuttavan **koko seurakuntaruumiista, jonka pää on Jeesus. ”Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne”, koko seurakunnassanne!**